

65

WIJZE RAAD

LIBER AMICORUM HERMAN TE RIELE

Regelmatig denk ik terug aan de wijze raad die ik van Herman kreeg in januari 2006. Op dat moment behoorde ik net tot het korps van jonge vaders die, als ze op reis gingen voor hun werk, 'iets leuks' mee terug naar huis moesten nemen voor de kleine. Wij waren toen met Jan Karel naar het Institut des Hautes Etudes Scientifiques (IHÉS) bij Parijs geweest voor een vergadering van ERCOM (zie voor meer hierover het Liber van Jan Karel).

Op de terugweg was ik op de luchthaven op jacht naar een cadeautje voor mijn dochter Christina. Dat viel niet mee. De keuze was beperkt en de prijzen waren ridicul. Ik verzuchtte tegen Herman dat het niet meeviel om een 'iets leuks' te vinden. Wat zou hij doen?

Op dat moment gaf Herman een even eenvoudige als briljante tip, die ik tot de dag van vandaag consequent heb toegepast en waarvan ik in de toekomst ook zeker gebruik zal blijven maken. "Waarom koop je niet zo'n magnetetje voor op de koelkast? Die hebben ze overal, ze zijn niet zo duur zoals T-shirts van de plek en het blijft leuk om te hebben want je kan ze verzamelen". Dus ik toog naar huis met een magnetische Eiffeltoren en het dingetje viel goed in de smaak: het zag er vrolijk uit, werd door de kleine handjes aan een minutieus onderzoek onderworpen en het wonderbaarlijk kleven aan metaal wakkert de bèta in elke peuter aan. Door de jaren heen heeft Christina een aardige verzameling opgebouwd van alle unieke bestemmingen. Al gauw raakte ik bedreven in het kopen op luchthavens bij de terugvlucht na een buitenlandse reis.

Herman's analyse bleek perfect: van elke bestemming is er wel eentje te vinden in de stad en/of op het vliegveld. De kosten zijn beperkt tot doorgaans een euro of 3, maar met uitschieters in Warschau –te geef voor minder dan een euro- en Nice –belachelijk duur aan de Côte d'Azur voor 7,95 euro-. En het laatste argument: het blijft leuk, Christina is trots op haar verzameling, met voor elke reis een magneetje. Alhoewel, we zijn wel steeds de klos met het volledig krijgen van Street Beanz, Superdieren, Smurfen en wat er zoal meer wordt bedacht door de heren en dames marketeers.

Ook al treedt Herman toe tot het korps van ex-MC/CWI-ers, ik zal bij elke vlucht naar een nieuwe bestemming aan zijn tip van toen blijven denken. En bij de tip hoort de tipgever: een aimabele, behulpzame man die met zijn mooie onderzoeksresultaten regelmatig het CWI een gezicht naar buiten heeft gegeven. Door de jaren heen heb ik met Herman altijd plezierig samengewerkt en contact gehad.

Herman, geluk en gezondheid in je post-CWI leven met Toke, je kinderen en de kleinkinderen. Tot ziens!

DICK BROEKHUIS